

ни, роботу якого очолює на громадських засадах.

З грудня 2003 р. Володимир Павлович очолює на громадських засадах Інститут проблем національної безпеки України, який, власне, і організував. З березня 2003 р. по січень 2005 р. він заступник Голови Державної комісії з питань реформування та розвитку Збройних сил України, безпосередній учасник розроблення Стратегічного оборонного бюлетеня України на період до 2015 р., Воєнної доктрини України (2004) та Закону «Про основи національної безпеки України» (2003).

Наукові здобутки В.П. Горбуліна відзначені на державному рівні. Він лауреат

премії НАН України ім. М.К. Янгеля (1988), Державної премії СРСР у галузі науки і техніки (1990), Державної премії України в галузі науки і техніки (2002). Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора (1976, 1982), орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (1997) та IV ступеня (2004), медалями, а також Почесною грамотою Верховної Ради України (2004); має нагороди інших держав.

Наукова громадськість, колеги та друзі щиро вітають Володимира Павловича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, невичерпної енергії та нових звершень на благо Вітчизни.

70-річчя академіка НАН України О.М. ГУЗЯ

29 січня виповнилося 70 років визначному вченому-механіку академікові НАН України Олександрові Миколайовичу Гузю.

О.М. Гузь народився 1939 р. у м. Ічні Чернігівської області. 1961 року закінчив механіко-математичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Уся його наукова діяльність пов'язана з Інститутом механіки ім. С.П. Тимошенка НАН України, який він очолює з 1976 року.

У 1962 р. Олександр Миколайович захистив кандидатську, а в 1965 р. — докторську дисертації. 1978 року його обрано дійсним членом Національної академії наук України.

О.М. Гузь зробив вагомий внесок у розвиток механіки деформівних тіл та механіки суцільних середовищ. Його науковий доробок у цій галузі — тривимірна теорія стійкості деформівних тіл; теорія поширен-

ня та дифракції пружних хвиль у багатозв'язних тілах і тілах із початковими напруженнями; концентрація напружень біля отворів у оболонках; механіка композитних матеріалів та елементів конструкцій із них; аерогідропружність; неklasичні проблеми механіки руйнування; механіка гірських порід; динаміка в'язкої стисливої рідини; механіка нанокомпозитів; неруйнівні методи визначення напружень у твердих тілах.

З-під пера Олександра Миколайовича вийшло близько 900 наукових праць, зокрема 56 монографій. Під його керівництвом та за безпосередньої участі підготовано й опубліковано фундаментальні багатотомні колективні монографії: «Методи розрахунку оболонок» у 5 томах (1980–1982 рр.), «Механіка композитних матеріалів та елементів конструкцій з них» у 3 томах (1982–1983 рр.), «Просторові задачі

теорії-пружності та пластичності» в 6 томах (1984–1986 рр.), «Механіка зв'язаних полів в елементах конструкцій» у 5 томах (1987–1989 рр.), «Некласичні проблеми механіки руйнування» в 4 томах (1990–1994 рр.) та «Механіка композитів» у 12 томах (1993–2003 рр.). Упродовж 2005–2007 рр. видрукувано 3 томи шеститомного видання «Успехи механіки».

Він підготував 33 доктори та 100 кандидатів наук.

Ім'я О.М. Гузя добре знане у світовій науці. Його обрано членом-засновником Усесвітньої академії, він член Нью-Йоркської та Європейської академії наук.

Учений входить до складу редакційних колегій низки закордонних наукових журналів. Він головний редактор міжнародного наукового часопису «Прикладна механіка», голова Національного комітету України з теоретичної та прикладної механіки.

Заслуги О.М. Гузя відзначені Державною премією СРСР, Державними преміями України, преміями Національної академії наук України.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Олександра Миколайовича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, натхнення, нових наукових досягнень.

80-річчя члена-кореспондента НАН України Т.М. ЧЕРЕВЧЕНКО

11 січня виповнилося 80 років відомому в Україні вченому-біологу членові-кореспондентові НАН України Тетяні Михайлівні Черевченко.

Т.М. Черевченко народилася 1929 р. у с. Почапінці Лисянського району на Черкащині в сім'ї службовців. Упродовж 1946–1949 рр. навчалась у технікумі рибництва в с. Шевченкове. Потім вступила до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка на біолого-грунтознавчий факультет, який закінчила в 1954 р. Свій шлях у велику науку Тетяна Михайлівна розпочала в дендропарку «Олександрія» у м. Біла Церква. Тут вона працювала спочатку старшим лаборантом, а потім старшим квітникарем.

З 1965 р. життя Т.М. Черевченко нерозривно пов'язане з Національним ботанічним садом НАН України, де вона пройшла шлях від молодшого наукового співробітника до директора цієї установи. У 1969 р. Тетяна

Михайлівна захистила кандидатську дисертацію, яка була присвячена застосуванню нових регуляторів росту в квітникарстві.

Докторську дисертацію «Тропические орхидные. Морфобиологическое изучение и внедрение в культуру закрытого грунта» дослідниця захистила в 1984 р. в Інституті ботаніки ім. М.Г. Холодного НАН України. По суті, це була перша в нашій країні інтродукційна робота, яка започаткувала різнопланове вивчення орхідей тропікогенних флор в умовах оранжерейної культури з метою їх упродовження в промисловому квітникарстві та охорони *ex situ*.

Протягом 1977–1986 рр. Тетяна Михайлівна брала участь у чотирьох експедиціях на науково-дослідному судні «Академік Вернадський» до різних країн неотропічного та палеотропічного царств. Це дало їй змогу вивчати біологічні та екологоценотичні особливості тропічних рослин в